

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 118

гр. София, 20.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

като разгледа докладваното от Красимир Маринов Въззивно търговско дело № 20221001001068 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258-273 ГПК.

Образувано е по жалби, както следва:

1) Въззивна жалба вх. № 76160/28.07.2020 г., подадена от И. Б. З. от гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.***, с ЕГН:***** срещу решение № 887/24.06.2020 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд в частта му, с която на основание чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ вр. чл. 101 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД жалбоподателят, солидарно с „Форте Интернационал“ ЕООД, е осъден да заплати на „Юробанк България“ АД, гр. София, ул. „Околовръстен път“ № 260, с ЕИК:000694749, както следва: - сумата от 176 385.64 евро - главница по договор за банков кредит „Продукт „Бизнес помещения“ от 05.09.2006 г. и анекси, неразделна част от него; - сумата от 28 392.93 евро - възнаградителна лихва по договор за банков кредит „Продукт „Бизнес помещения“ от 05.09.2006 г. и анекси, неразделна част от него за периода 22.05.2017 година - 19.03.2019 г., - сумата от 30.69 евро - дължима сума за такси по договора за период 12.06.2017 г. - 08.08.2019 г. и - сумата от 293.21 евро - застраховки по договора от 05.09.2006 г. за периода 22.03.2018 г. - 08.08.2019 г., заплатени от банката, ведно със законната лихва от 09.08.2019 г. върху горните суми до окончателно изплащане на вземанията; - сумата от 3 482.45 евро - неустойка по чл. 5 от договора, дължима в периода 22.05.2017 г. - 19.03.2019 г.; както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от сумата от 16 881.87 лева - сторените разноски в производството.

Жалбоподателят счита решението в обжалваната му част за неправилно и недопустимо, издадено в противоречие с материалния закон и утвърдената съдебна практика, поради което моли апелативния съд да го отмени и постанови ново, с което да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира присъждане на разноски и за двете съдебни инстанции.

Твърди, че в хода на производството ищецът не успял при условията на пълно и главно доказване да установи по безспорен начин своята искова претенция. За надлежното уважаване на предявените установителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 86,

ал. 1 ЗЗД вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 99 ЗЗД по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, предполагало установяването от ищеца на следните предпоставки: основанийето, размера изискуемостта на претендираните вземания, т.е. съществуването на валиден договор за кредит между праводателя му и ответника с посочения предмет, чиито клаузи съдържат задължение за ответника да заплати процесните суми; изпълнението на задълженията на праводателя му по този договор; твърдяната неустоечна клауза в договора, настъпване на предвидените в неустоечната клауза обстоятелства, обуславящи дължимост на уговорената сума в клаузата; размера на задължението на ответника за главница, договорни разходи и такси и лихва, начислена до подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда.

В двуседмичния срок по чл. 263, ал. 1 ГПК „Юробанк България“ АД чрез адвокат Х. И. от САК е подал отговор, с който оспорва въззивната жалба като неоснователна и моли апелативния съд да я остави без уважение като потвърди решението на първоинстанционния съд в обжалваната му част. Претендира присъждане на разноски за въззивното производство.

В същия срок е подаден отговор и от „Форте Интернационал“ ЕООД чрез управителя И. Б. З., с който дружеството изразява становище за основателност на въззивната жалба и моли въззивния съд да я уважи. Претендира присъждане на разноски и за двете съдебни инстанции.

2) Въззивна жалба вх. № 70081/15.07.2020 г., подадена от „Юробанк България“ АД чрез адвокат Х. И. от САК срещу решение № 887/24.06.2020 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд в частта му, с която са отхвърлени претенциите на банката, както следва: за мораторна лихва за разликата между присъденият размер от 3 482.45 евро до пълно предявения размер от 16 658.44 евро; нотариални такси в пълен размер на 877.48 лв., както и в частта, с която е отхвърлен изцяло адвокатския размер на 12 266.72 лв.

Жалбоподателят счита решението в обжалваната му част за несъобразено с представените и приети по делото писмени доказателства, за постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неговата незаконосъобразност, поради което моли апелативния съд да го отмени в тази му част и постанови ново, с което да уважи и тези искиви претенции на банката.

Излага съображения в подкрепа на възраженията си, че основният мотив за отхвърляне на остатъка от предявеният от банката иск, бил изведен при допуснати съществени процесуални нарушения, при необосновано negliжиране приложени и приети по делото доказателства; че като независим и решаващ спора орган, съдът бил длъжен мотивирано да основава решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото, като в решението по същество изрази решаващата си воля без съдържателни противоречия, неясноти и празноти; че в конкретния случай изцяло липсвало обсъждане на събраните по делото доказателства за сторените нотариални разходи; че не ставало ясно как били формирани самостоятелни обективни изводи досежно релевантните за спора факти и въз основа на едни и същи доказателства СГС едновременно правел извод за основателност на част от иска и необоснованост на другата; че мотивите в решението съдържали фактически констатации и правни съждения, но те били фрагментарни, без определена логическа последователност и вътрешно противоречиви; че първоинстанционният съд допуснал съществени процесуални нарушения още с изготвяне на доклада по делото, чиито пик бил изложен в мотивите му, където били налице противоречия и несъответствия със събрания по делото доказателствен материал, неясноти и празноти относно елементите от състава на иска и по конкретно по въпроса за настъпилата по банковото правоотношение предсрочна изискуемост. Счита, че като не предприел дължимото, съдът нарушил процесуалните си задължения за излагане

на ясни, убедителни, без вътрешни противоречия и празноти мотиви, кореспондиращи с материалите по делото и така съдебният акт бил постановен при засилено служебно начало, нарушаване правото на защита на ищеца, равнопоставеността на страните в процеса.

По така направените оплаквания, жалбоподателят моли апелативния съд да отмени решението в обжалваната му част и постанови ново, с което да уважи всички искиви претенции. Претендира присъждане на разноски за въззивното производство.

Прави доказателствени искания:

Да бъдат приети като писмени доказателства по делото заверени копия на приложени към въззивната жалба документи: 11 бр. банкови бордера №№ 05453232 от 20.09.2017 г., 00713116 от 12.09.2017 г., 00713217 от 11.09.2017 г., 00546033 от 06.02.2018 г., 00536712 от 06.02.2018 г., 02209382 от 12.03.2019 г., 022093282 от 12.03.2019 г., 09969312 от 28.03.2019 г., 06569328 от 11.06.2019 г., 06570938 от 11.06.2019 г., 00811174 от 30.07.2019 г.; извлечение от сметка на кредитополучателя във връзка с начислените нотариални разходи; рамков договор № 9390-9992/12.01.2009 г., анекс 1 от 02.11.2009 г., приложение 1 от 02.1.2009 г. и споразумение от 29.12.2016 г. към рамковия договор.

Да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза със задача: Какъв би бил размерът на дължимата се мораторна лихва, ако същата бъде изчислена в размер на законната лихва за периода от 22.05.2017 г. до 08.08.2019 г.?

В двуседмичния срок по чл. 263, ал. 1 ГПК И. Б. З. и „Форте Интернационал“ ЕООД не са подали отговор на въззивната жалба.

3) Частни жалби вх. № 260166/14.09.2020 г. и вх. № 260167/14.09.2020 г., подадени съответно от И. Б. З. и „Форте Интернационал“ ЕООД, двете срещу определение № 4251/24.08.2020 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд, с което е оставена без уважение молбата на частните жалбоподатели от 27.07.2020 г. по чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските.

Жалбоподателите считат определението за необосновано, поради което молят апелативния съд да го отмени. Твърдят, че по делото били представени доказателства за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

В едноседмичния срок по чл. 276, ал. 1 ГПК „Юробанк България“ АД чрез адвокат Х. И. от САК е подало отговор, с който оспорва частните жалби като неоснователни и моли апелативния съд да потвърди обжалваното определение, а ако счете, че жалбите за основателни, то да съобрази минималния размер на адвокатското възнаграждение съгласно Наредба 1/2004 г.

4) Частна жалба вх. № 295856/12.07.2022 г., подадена от „Юробанк България“ АД чрез адвокат Х. И. от САК срещу определение № 261578/07.06.2022 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд, с което е оставена без уважение молбата на банката по чл. 248 ГПК, обективизирана във въззивната ѝ жалба срещу постановеното по делото решение.

Жалбоподателят счита определението за незаконосъобразно по изложените съображения и моли апелативния съд да го отмени и постанови съдебен акт, с който да осъди И. Б. З. и „Форте Интернационал“ ЕООД да заплатят на банката направените от нея разноски в размер на 12 266.73 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Към частната жалба са приложени копия на следните документи с искане за приемането им като писмени доказателства по делото: рамков договор № 9390-9992/12.01.2009 г., анекс 1 от 02.11.2009 г., приложение 1 от 02.1.2009 г. и споразумение от 29.12.2016 г. към рамковия договор.

В едноседмичния срок по чл. 276, ал. 1 ГПК И. Б. З. е подал отговор, с който оспорва частната жалба като неоснователна и моли апелативния съд да я остави без уважение. Възразява да бъдат приети като доказателства приложените копия на документи.

Прави искане да му бъде предоставена правна помощ, което е уважено с определение на първоинстанционния съд № 265592/26.09.2022 г. на основание чл. 23, ал. 3 вр. чл. 21, т. 3 и чл. 24, т. 3 от Закона за правната помощ (ЗПП) като за процесуален представител на И. Б. З. е определен адвокат П. М. от САК.

По делото е постъпил отговор от 31.10.2022 г., подаден от адвокат П. М. от САК като особен представител на „Форте Интернационал“. Прави се искане да бъде „определен депозит за извършената от адвоката работа“, който да бъде внесен от „Юробанк България“ АД.

Настоящият съдебен състав счита двете въззивни жалби, както и трите частни жалби за редовни и процесуално допустими – всяка една от тях е депозирана в срока съответно по чл. 259, ал. 1 ГПК и по чл. 275, ал. 1 ГПК от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което и доколкото са надлежно администрирани, следва да бъдат разгледани по същество, за което е насрочено съдебно заседание за 27.02.2023 г. от 14.00 часа.

Неоснователни са доказателствените искания на „Юробанк България“ АД, направени с въззивната му жалба, тъй като не са налице основанията за това по чл. 266 ГПК, в частност чл. 266, ал. 3 ГПК. Не са допуснати нарушения по доклада на първоинстанционния съд, конкретно, че съдът не дал указания по смисъла на чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК – че вземанията за нотариалните разходи следва да се установи от ищеца, а на следващо място не го посочил и като факт, за който ищецът не представял доказателства по смисъла на чл. 146, ал. 2 ГПК, както необосновано възразява жалбоподателя. Видно от доклада по делото, обективиран в определение № 33/06.01.2020 г., съдът правилно е разпределил доказателствената тежест между страните като изрично е указал на ищеца за кои релевантни факти тя се носи от него, включително и за дължимост и размер на претендираните разноси във връзка с процесния договор. Не е налице основание да се указва на ищеца, че не представя доказателства за направени нотариални разходи, още повече, че с решението си съдът отхвърля този иск не поради липса на доказателства за направени такива, а изцяло по правни съображения като недължими въз основа на процесния договор за банков кредит. Поради това, не следва да се приемат приложените към въззивната жалба на „Юробанк България“ АД копия на писмени доказателства, а също така не следва и да се уважава искането за експертиза, предвид изготвената такава и приета по делото и липсата на необходимост от специални знания на вещо лице за изчисляване размер на законната лихва за периода от 22.05.2017 г. до 08.08.2019 г.

Неоснователно се явява и доказателственото искане на „Юробанк България“ АД по частната му жалба за приемане по делото като писмени доказателства на приложените към нея копия на документи, тъй като това искане е преклудирано, доколкото срокът за представяне на доказателства относно претендираните съдебни разноси е до приключване на устните състезания пред първоинстанционния съд.

По отношение на отговора от 31.10.2022 г., подаден от адвокат П. М. от САК като особен представител на „Форте Интернационал“ следва да се отбележи, че този адвокат не е назначен по делото за особен представител на това дружество, а е определен за процесуален представител на физическото лице И. Б. З. по реда на ЗПП (чл. 23, ал. 3 вр. чл. 21, т. 3 и чл. 24, т. 3), поради което изразеното в този отговор становище не следва да се разглежда от съда, тъй като същото е направено от лице без процесуална представителна власт по отношение на „Форте Интернационал“ ЕООД, от чието име е подаден.

Неоснователно се явява направеното в отговора искане да бъде „определен депозит за извършената от адвоката работа“, който да бъде внесен от „Юробанк България“ АД. В случая не се касае за назначен особен представител по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК или чл. 29 ГПК, а както вече бе отбелязано – на страната по делото И. Б. З. е предоставена правна помощ по реда на ЗПП и възнаграждението на назначения адвокат се определя съобразно чл. 38 ЗПП и се заплаща съгласно чл. 39 ЗПП от Националното бюро за правна помощ по банков път въз основа на отчета по чл. 38 и решение на председателя на НБПП.

Водим от горното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Приема за разглеждане следните жалби: **въззивна жалба вх. № 76160/28.07.2020 г.**, подадена от И. Б. З. срещу решение № 887/24.06.2020 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд в частта му, с която са уважени исковите претенции; **въззивна жалба вх. № 70081/15.07.2020 г.**, подадена от „Юробанк България“ АД срещу същото решение, но в частта му, с която са отхвърлени исковите претенции - за мораторна лихва за разликата между присъденият размер от 3 482.45 евро до пълно предявения размер от 16 658.44 евро и нотариални такси в пълен размер на 877.48 лв.; **частни жалби вх. № 260166/14.09.2020 г. и вх. № 260167/14.09.2020 г.**, подадени съответно от И. Б. З. и „Форте Интернационал“ ЕООД, двете срещу определение № 4251/24.08.2020 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд и **частна жалба вх. № 295856/12.07.2022 г.**, подадена от „Юробанк България“ АД срещу определение № 261578/07.06.2022 г., постановено по търг. дело № 1561/2019 г. по описа на Софийски градски съд.

Докладва делото съобразно мотивите към настоящото определение.

Оставя без уважение доказателствените искания на „Юробанк България“ АД по въззивната му жалба: да бъдат приети като писмени доказателства по делото заверени копия на приложените към нея документи - 11 бр. банкови бордера №№ 05453232 от 20.09.2017 г., 00713116 от 12.09.2017 г., 00713217 от 11.09.2017 г., 00546033 от 06.02.2018 г., 00536712 от 06.02.2018 г., 02209382 от 12.03.2019 г., 022093282 от 12.03.2019 г., 09969312 от 28.03.2019 г., 06569328 от 11.06.2019 г., 06570938 от 11.06.2019 г., 00811174 от 30.07.2019 г.; извлечение от сметка на кредитополучателя във връзка с начислените нотариални разходи; рамков договор № 9390-9992/12.01.2009 г., анекс 1 от 02.11.2009 г., приложение 1 от 02.1.2009 г. и споразумение от 29.12.2016 г. към рамковия договор; както и да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза със задача: какъв би бил размерът на дължимата се мораторна лихва, ако същата бъде изчислена в размер на законната лихва за периода от 22.05.2017 г. до 08.08.2019 г.? и по частната му жалба: да бъдат приети като писмени доказателства по делото заверени копия на приложените към нея

документи - рамков договор № 9390-9992/12.01.2009 г., анекс 1 от 02.11.2009 г., приложение 1 от 02.1.2009 г. и споразумение от 29.12.2016 г. към рамковия договор.

Оставя без уважение искането на адвокат П. М. от САК, направено с отговор от 31.10.2022 г., да бъде „определен депозит за извършената от адвоката работа“, който да бъде внесен от „Юробанк България“ АД.

Настоящото определение **не подлежи** на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____